

Februar 2015

"Zato primajte jedan drugoga, kao što je i Hristos primio vas na slavu Božiju." (Rim 15:7)

Želeći da poseti Rim i dalje da ide u Španiju, apostol Pavle piše pismo hrišćanskim zajednicama tog grada. One će uskoro svoju iskrenu i duboku predanost Jevanđelju posvedočiti sa bezbroj mučenika. Ali u njima, kao i svuda, ima napetosti, neshvatanja pa čak i konkurencije. U stvari hrišćani Rima imaju raznoliko društveno, kulturno i versko poreklo. Jedni dolaze iz judaizma, drugi iz helenskog sveta, iz antičke rimske religije, neki iz stoicizma ili iz drugih filozofskih pravaca. Oni nose sa sobom svoju misaonu tradiciju i etička uverenja. Neke se zovu „slabima“ jer prate posebne navike ishrane, kao što su vegetarijanci, ili se pridržavaju kalendara s posebnim danima za post; druge se zovu „jakima“ jer su slobodni od tih uslovljavanja, nisu vezani uz prehrambene tabue ili uz posebne rituale. Svima Pavao upućuje hitan poziv:

„Primajte jedan drugoga, kao što je i Hristos primio vas na slavu Božiju.“

Već pre toga u poslanici apostol govorio je na ovu temu. Obraćajući se najpre „jakima“, pozvao ih je da prihvate „slabe“ bez raspravljanja o mišljenjima. Zatim je potaknuo „slabe“ da prihvate „jake“ bez osuđivanja, budući da i njih Bog je prihvatio.

Apostol Pavle je u stvari ubeđen da svaki, bez obzira na različitost mišljenja i običaja, deluje iz ljubavi prema Gospodu. Zato nema razloga osuđivati onoga ko misli drugačije, a još manje sablažnjavati ga arogantnim ponašanjem i osećajem nadmoćnosti. Potrebno je da se ima u vidu dobro svih, uzajamnu izgradnju, tj. izgradnju zajednice i njeno jedinstvo (Rim 14,1-23).

I ovde je reč o tome da se primeni veliko pravilo hrišćanskog života na koje je Pavle podsetio nešto ranije u poslanici: "Ljubav je, dakle, punoća zakona" (Rim 13,10). Budući da se više nisu ponašali u skladu sa ljubavlju (Rim 14,15), među hrišćanima Rima nestao je duh bratstva koji treba da pokreta članove svake zajednice.

Za uzor uzajamnog prihvatanja apostol Pavle predlaže Isusovo prihvatanje, kada je u svojoj smrti, umesto da sebi ugoditi, uzeo na sebe naše slabosti (Rim 15,1-3). Sa krsta privukao je sve ka sebi, prihvatio je Judeja Jovana kao i rimskog satnika, Mariju Magdalenu i razbojnika raspetog sa njim.

„Primajte jedan drugoga, kao što je i Hristos primio vas na slavu Božiju.“

Iako smo svi "ljubljeni od Boga, pozvani svetima" (Rim 1,7), i u našim hrišćanskim zajednicama, kao i u rimskim, ima nesuglasica i sukoba između različitih načina gledanja i kultura, često međusobno udaljenih. Suprotstavljaju se tradicionalisti i inovatori – rečeno pojednostavljenim ali razumljivim jezikom – otvoreniji i zatvoreniji ljudi, skloniji socijalnom hrišćanstvu i duhovnom. Razlike su podstaknute političkim uverenjima i različitim društvenim pozadinama. Današnji fenomen imigracije daje našim liturgijskim okupljanjima i raznim crkvenim grupama dodatnu kulturnu raznolikost i različitost

geografskog porekla.

Isto to može da se pojavi u odnosima među hrišćanima različitih Crkava, ali i u porodici, u radnim i političkim sredinama.

Tada se uvlači iskušenje da sudimo one koji ne misle kao mi, da se smatramo boljima, što uzrokuju neplodnu opoziciju i uzajamno isključivanje.

Model koji predlaže apostol Pavle nije uniformizam koji izravnuje, nego zajedništvo među različitim koje obogaćuje. Nije slučajno da dva poglavlja ranije, u istoj poslanici, piše o jedinstvu tela i o različitosti udova, kao i o različitim darovima koji obogaćuju i oživljavaju zajednicu (Rim 12,3-13).

„Primajte jedan drugoga, kao što je i Hristos primio vas na slavu Božiju.”

Reč života je hitan poziv na prepoznavanje pozitivnog u drugima, barem zbog toga da je Hristos dao život i za tu osobu, koju sam sklon da osuđujem. To je poziv na slušanje, bez obrambenih mehanizama, na otvorenost promenama, na prihvatanje različitosti sa poštovanjem i ljubavlju, da bismo stvorili pluralnu i u isto vreme ujedinjenu zajednicu.

Evangelička Crkva u Nemačkoj odredila je da njeni članovi žive ovu rečenicu i da ona im bude svetlo za čitavu 2015. godinu. Ako članovi različitih Crkava podele nju barem ovog meseca, to je već znak uzajamnog prihvatanja.

Tako možemo da slavimo Boga jednom dušom i jednim ustima (Rim 15, 6) jer, kao što je rekla Kjara Lubik u katedrali Reformirane crkve u Ženevi: "Sadašnje vreme [...] traži od svakoga od nas ljubav, jedinstvo, zajedništvo i solidarnost. Ono zove i Crkve da uspostave jedinstvo slomljeno pre mnogo vekova. To je reforma reformi koju Nebo traži od nas. To je prvi i neophodni korak prema univerzalnom bratstvu sa svim muškarcima i ženama sveta. Jer svet će verovati ako mi budemo ujedinjeni."^[1]

Fabio Čardi

Reč života na [hrvatskom](#) i na [mađarskom](#)

^[1] Chiara Lubich, *Il dialogo è vita*, Roma 2007, pp.43-44.